سگی پیرامون چاهی می چرخید و نزدیک بود از تشنگی هلاک شود. در این اثنا یکی از زنان زناکار بنی اسرائیل آن سگ را دید؛ پس جوراب چرمی اش را درآورد و با آن از چاه برای او آب بالا کشید و به او آب داد و بدین وسیله گناهانش بخشیده شد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطش، فَوجد بِئراً فَنزَلَ فيها فَشَرب، ثُمَّ خرج فإذا كَلْبٌ يلهثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَش، فَقَال الرَّجُل: لَقَدْ بلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ العطشِ مِثْلَ الَّذِي كَانَ قَدْ بَلَغَ مِنِّي، فَنَزَلَ الْبِئْرَ، فَملأَ خُفَّه مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَه بِفيه حتَّى رقِيَ، فَسَقَى الْكَلْب، فَشَكَرَ اللَّهُ لَه، فَغَفَرَ لَه»: «مردی از راهی می گذشت و سخت تشنه شده بود. چاهی یافت؛ از چاه پایین رفت و آب نوشید و هنگامی که بیرون آمد، سگی دید که از شدت تشنگی دهانش را باز کرده و زبانش را بیرون آورده بود و آن را به خاک مرطوب می مالید. پس با خود گفت: این سگ به همان اندازه تشنه است که من تشنه بودم. لذا دوباره از چاه پایین رفت و جوراب چرمی خود را پُر از آب کرد و جورابش را به دهان گرفت و از چاه بالا آمد و به سگ آب داد. از این رو الله از او قدردانی کرد و گناهانش را بخشید». اصحاب گفتند: یا رسول الله، آیا به خاطر نیکی کردن به حیوانات نیز اجر و پاداش می یابیم؟ فرمود: «في كُلِّ كَبِدٍ رَطْبةٍ أَجْرٌ»: «نیکی کردن به هر موجود زنده و جانداری ثواب دارد». و در روایتی آمده است: « فشَكَرَ اللهُ له، فغَفَرَ له، فَأَدْخَلَهُ الجَنَّةَ»: «الله از او قدردانی نمود و گناهانش را بخشید و او را وارد بهشت کرد». و در روایت دیگری آمده است: «بَيْنَما كَلْبٌ يُطيف بِركِيَّةٍ قَدْ كَادَ يقْتُلُه الْعطَشُ إِذْ رأَتْه بغِيٌّ مِنْ بَغَايا بَنِي إِسْرَائيل، فَنَزَعَتْ مُوقَهَا فاسْتَقت لَهُ بِه، فَسَقَتْهُ فَغُفِر لَهَا بِهِ»: «سگی پیرامون چاهی می چرخید و نزدیک بود از تشنگی هلاک شود. در این اثنا یکی از زنان زناکار بنی اسرائیل آن سگ را دید؛ پس جوراب چرمی اش را درآورد و با آن از چاه برای سگ آب کشید و به سگ آب داد و بدین وسیله گناهانش بخشیده شد».

[صحیح است] [به روایت بخاری - متفق علیه]

مرد مسافری از مسیری می گذشت که در راه بسیار تشنه شد، چاهی یافت و وارد آن شد و از آب آن نوشید و تشنگی اش برطرف شد، وقتی از چاه خارج شد، سگی را دید که از شدت تشنگی خاک نمناک را می لیسد. پس با خود گفت: به الله سوگند که این سگ نیز تشنه است، چنانکه من تشنه بودم. پس وارد چاه شد و موزه چرمی خود را پر از آب کرد و با دهانش گرفته و با دستانش بالا آمد تا اینکه از چاه بیرون شد؛ آنگاه به سگ آب داد. وقتی سگ سیراب شد، الله متعال به قدردانی از عمل وی گناهانش را بخشید و به همین سبب او را وارد بهشت نمود. وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم این حدیث را برای صحابه بیان فرمود، ایشان از رسول الله صلی الله علیه وسلم پرسیدند که آیا نیکی کردن به حیوانات نیز اجر دارد؟ یعنی: آب دادن به حیوانات برای ما موجب اجر و پاداش خواهد بود. و رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «نیکی کردن به هر موجود زنده و جانداری ثواب دارد». و در روایتی آمده است: یک زن زناکار از بنی اسرائیل، سگی را مشاهده نمود که بسیار تشنه بود و پیرامون چاهی می چرخید اما نمی توانست خود را به آب برساند. آن زن جوراب چرمی اش را درآورد و با آن از چاه آب کشید و به سگ داد و به این سبب الله متعال گناهانش را بخشید.